

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34 — „Národná Tiskarna“ telefon št. 85.

Državnozbornske volitve.

„Slovenčev“ laži.

Iz Kamnika, 14. novembra.

Ne vemo, ali je „Slovenčev“ dopisnik iz Kamnika, ki je poročal o Ferjančičevem shodu, tako revše, da sam ne ve, kake budalosti je pisal, ali je pa tako nečuvstvo brezstiden, da se upa resnico očitno teptati, to pa ve ves Kamnik, da je v dopisu o Ferjančičevem shodu tako nesramno lagal, kakor pač zamore samo kak učenec sv. Liguorija.

Gospod dr. Ferjančič nam je že davno naznanil, da pride v Kamnik kadar hočemo, a ker smo vedeli, kaj se v državnem zboru godi, in da torej ničesar posebnega ni povedati, ga tudi klicali nismo. Pred meseci, ko smo se posvetovali zaradi podaljšanja naše železnice, povabil je gosp. Močnik g. dr. Ferjančiča, naj pride v Kamnik, in g. dr. Ferjančič je tudi takoj prišel, ter nam dal vsa pojasnila, kar smo jih želeli in potrebovali. „Slovenčev“ dopisnik ni bil povabljen na tisto posvetovanje, ker smo mislili, da ima v cerkvi dovolj opravila, in da se za naše gospodarske težnje nič ne briga.

Nesramna laž pa je, kar piše „Slovenec“ o sedanjem shodu. Nabobnal je pač s svojimi tovariši nekaj nasprotnikov iz okolice, ki se še dostojno niso oblekli, izvzemši Lapa, kateri je nataknil „fatermerderje“ do ušes, ker je mislil, da bo shodu predsedoval. A že privolitvi predsednika shodu ste grdo propadli, čeprav je jeden Lapovih pristašev vzdignil obe roki. Že s tem, da ste pri volitvi predsednika pogoreli, tiči dokaz, da ste bili v manjšini. In ta manjšina se ni prav nič premenila, če tudi so se nekateri vaši pristaši skrajno surovo obnašali, zlasti mlinar Brešar.

Kar je povedal g. dr. Ferjančič, Vam seveda ni ugajalo. Vedeli smo to naprej, ali če ste že o shodu poročali, zakaj pa niste odgovarjali na „fremdes Gebiet“, zakaj ne na goljufijo z žlindro itd. itd.? To ste vse zamolčali, te grenke kapljice ste vse pogoltnili, in to pove mnogo! Pač pa se Vam mora priznati, da ste izurjen zavijač. Neki volilec se je iz vas norca delal, ko vam je zaklical „kar vglahajmo se

pa gremo pit“, ker ve, kako so vaši pristaši vedno žejni, in se pravega klerikalca z bokalom vina za vse pridobi, vi pa sučete stvar tako, kakor da Vam je kdo kompromis ponujal. Bežite no, kdo pa bo z Vami kompromise sklepali!

Najlepše pa je, da si upa „Slovenčev“ dopisnik trditi, da se o kandidaturi dr. Ferjančiča ni glasovalo. To je že vrhunec jezuitstva. Tri četrtine naših shodu zbranih volilcev je bilo odločno za dr. Ferjančiča, in ti so na predlog g. Fajdige z burnimi „živio“-klici potrdili kandidaturo g. dr. Ferjančiča. Lagajte v „Slovencu“ in v „Vaterlandu“ kolikor hočete, nam se niti popravkov ne zdi vredno pošiljati na vaše lažnjive dopise. Naš kandidat je g. dr. Andrej Ferjančič, in on bo tudi naš poslanec ter bo kot tak brez dvoma bolje zastopal naše težnje, kakor tisti človek, ki so ga duhovniki nekoč nazivali Judeža liskarjota. Tista narodna kitica, ki ste jo v „Slovencu“ navedli, je pač Vam veljala, ne nam!

Volilec.

Mirnopoški shod.

Po vsi deželi je znano, kako so nastopali mirnopoški možje proti duhovnikom, ki jim silijo proti kmetu Globočniku to revo Pfeiferja, ki ni ne kmet, ne meščanski kak obrtnik, in kako so njihovega generala, dohtarja Šusteršiča, spodili z govorniškega odra.

Ti možje so nastopali tako, da je občudovati, kako se je vse lepo in postavno zvršilo. Duhovniki so, ko so videli, da je vse proti njim, ljudstvo žalili z najhujšimi žaljivkami. Izzivali so ljudstvo, da bi kdo kakega žalilca zgrabil in čez stopnice šolskega poslopja vrgel. „Prešiča“ je neki duhovnik psoval najuglednejšega, sivolasnega kmetovalca, Antona Galiča, katerega naj v Trst pošljemo, da se tam zakolje. — Ljudstvo pa se ni dalo izzvati do silovitosti, odgovorilo je jednoglasno: „Sram Vas bodi, fej Vas bodi! Ali ste Božji služabniki?“ —

Ko so ti „Božji namestniki“ videli, da je vse ljudstvo proti njim, skušali so,

kar le zlobni ljudje premorejo, da bi spravili ljudstvo do kake silovitosti, da bi prišlo par sto mož in žen pred kazensko sodišče. Te klerikalne grdobe so hotele, da bi toliko ljudij prišlo v nesrečo. Brzjaviti so dali vladi v Ljubljano, naj pošlje veliko orožne asistencije, napraviti so hoteli iz najlepšega možatega nastopanja naših mož in veselega smeha in posmehovanja naših žen revolucijo; klicali so na krvavi boj, da bi se maščevali potem pred novomeško kresijo krščansko lepo nad onimi, ki jih s svojimi žulji redijo, ki so potrpežljivo dozdej prenašali pijančevanje in drugo ostudno življenje nekaterih duhovnikov, in ki so te grdobije še prikrivali. Zastonj je bilo to prizadevanje. Možje in žene vedli so se pametno. Iz vseh izzivanj škofovega odposlanca Prelesnika, domačega kapelana in šmiheljskega so se norca delali, odgovarjali jim z groovitim zasmehom in jim rekli: „Šola je naša, vrata so odprta, špalir Vam napravimo, pa lahko greste ven. Pojdite v cerkev molit, ne pa tukaj klet. Vi duhovniki ste zato od nas plačani, da opravljate Božjo, ne pa hudičevo službo.“

„Ponesrečen shod“ bi farovski list „Slovenec“ pisal. Mi pa pravimo, kakor general dr. Šusteršič pri Stemburju, „razbit“, „pametno razbit farovski shod“. Nastopanje mirnopoških volilcev naj bo drugim za izgled. Pametno nastopajmo proti takim ljudem, ki nosijo take hudobne misli v srcu, proti takim ljudem, ki hočejo kmeta spraviti v nesrečo, pred kazensko sodišče in v ječo, če ne delajo po njih volji, in ki ljudi izzivajo in žalijo, da bi se mogli nad njimi maščevati. Tudi bogokletstva se ne plašijo ti ljudje. „Šmirnico Vam bomo prinesli na zadnjo uro,“ je vpil duhovnik. Kmet, tako te porajajo ti tvoji služabniki! Šmirnico! — Pfeifer je več vreden kakor ti, ki vse te ljudi po farovžih bogato rediš in še drugim stanovom pripravljáš živež!

Idimo vsi k mirnopoškim občanem v šolo, da se naučimo, kako pokazati tem ljudem, — ki hočejo našemu kmetovalcu na zadnjo uro šmirnico prinesiti — kje je mizar vrata napravil!“

Z Dolenjskega, 15. novembra.

Možje mirnopoške občine! „Slovenec“, list naših duhovnikov, je vse vas, ki ste Martinovo nedeljo duhovnikom in njihovemu generalu Šusteršiču možato povedali resnico v obraz, in jim pokazali vrata, imenoval „pijano tolpo“. Zapomnite si to dobro!

Glasovi z Dolenjskega.

Iz Št. Jerneja: Bog vas živi, možje mirnopoške občine! Hvala, srčna vam hvala za vaše možato postopanje!

Iz Velike Doline: Možati nastop mirnopoških kmetovalcev vzbudil je pri nas nepopisno veselje. Tako je prav! Možje bodimo in ne mevže! Duhovniki so naši uradniki, naši služabniki, mi jih redimo, zato pa jim nečemo več hlapčevati.

Iz Št. Janža: Pri vas, mirnopoški junaki, je korajža! Pri nas je tudi. Naj le pridejo! Bog vas živi, korajžni možje!

Iz Črnomlja: Brzjav ne more hitreje razglasiti kake novice, kakor se je razglasil po deželi vest o bitki v Mirni peči. S sejma na Bučki so možje to vest prinesli sem v Belokrajino. Vedeli so povedati le to, da so mirnopoški volilci tropo farovških agitatorjev iz šole pometli, ko so hoteli volilce pridobiti za Pfeiferja in Šusteršiča. — Živelci možje pravega srca!

Iz Novega mesta, 14. novembra.

Skrb jih je v naši prošnji, kako bo gosp. dr. Elbert zmagal v dolenjski mestni skupini, v kateri so klerikalni volilci bele vrane. V tej skrbi so za vse slučaje razglasili v „Slovencu“, da se prošt brani kandidature. Ali pripravljajo se vendar, naš kaplanček je iznajdljiva glavica, pa Prelesnik še tudi kako uro dobi, da še misli. Sklenili so torej ti možički v prošnji, da reklamirajo vse patre frančiškane v volilno listo, in da bo še več volilcev, tudi fratre — našega samostana, ki baje največ davka plačujejo. In reklamirali so te može in tuji vse tiste, ki dobivajo občinske miloščine. Vlada bo zdaj v stiski. Gospodu proštu bi rada ustregla, ali zakonu, jasnemu zakonu se v mestu, v katerem je okrožno so-

LISTEK.

Grof Alberto.

Spisal Ivanov. — (Konec.)

Pri vratih se je pojavila sključena postava ženice — starice in obstala na pragu, kakor da bi se obotavljala stopiti v ta razsvetljeni, s cvetjem in zelenjem okrašeni kraj.

Noge so ji počasi zdrsnile do mrtvaškega odra.

Njeno oko je obviselo nad brezčutnim truplom grofa Alberta in se malone zapihlo vanj.

Medle oči so se ji maloma zalesketale v sovražnem ognju, in zdelo se mi je, kakor da bi njih zgoči blesk prodiral z magično silo do oledenelega srca mrtveca — oledenelega v smrti, oledenelega v življenji. —

Smrtno sovraštvo ji je odsevalo iz nagubanega obraza, njena usta so sikale nerazumljive mi besede, in roka se ji je grozeče krčila v pest. . .

Dolgo je stala pred odrom z grozečo roko, s stisnjenimi ustmi in sovražnim obrazom. Polagoma pa je zadobil njen

obraz zopet prejšnje tope, apatične poteze, in tudi oko ji je zopet mrtvo zrl v svet.

Nato se mi je zazdelo, da je njeno velo, zgrbančeno lice prešinilo življenje, da se ji je oko zalesketalo v prijaznem svitu mladosti in videl sem, kako ji je solza zdrknila po nagubanem obrazu, in za prvo solzo je polzela druga in tretja in četrta.

Njena usta so šepetala:

„Odpusti mu, kakor mu odpuščam jaz!“

Pred mojimi očmi so se pojavili čudoviti prizori.

Bilo mi je, kakor da se je odprla stena grajske kapelice. In moje oko je zazrl cvet kmetskih deklet, med njimi mladega grofa Alberta s smehljajočim obrazom in topečimi očmi.

Prelestno življenje je tukaj vladalo, pomlad in brezkrbnost sta sijale z obrazov. . .

Zdajci mi je oko malone osteklelo.

Mučen prizor se je razgrnil pred mojimi očmi. Mesto cvetočih, mladostnih obrazov sem videl stara vela in nagubana lica.

Zdelo se mi je, kakor da bi zločestno sikanje brezobnih čeljusti vršelo v majhni kapelici, uzrl sem bliskajoče se oči, v neizrekljivem sovraštvu vprte v grofa, prodirajoče do njegovega okamenega srca. Grozeče, skršene pesti so se dvigale proti njemu, in ni je bilo solze, ki bi v znak odpuščanja privzela iz osušenih oči. . .

Grof Alberto pa je spalval mrtev, brezčuten. Mrtve mu je bilo telo, a duša mu je koprnela v bolesti in kesu. . .

Tema mi je objemala dušo in groza mi je stiskala srce. —

Kitajske pesmi v prozi.

Hiša v srcu.

Spisal Thu-fu.

Kruti plamen je uničil hišo, v kateri sem se rodil.

Da razženem svojo togo, sem šel v ladjo, ki je bila vsa od zlata.

Vzel sem v roko lepo izrezano piščal, in zapel sem pesem mesecu. Toda mesec se je razžalostil in se zavil v oblake.

In šel sem na gore, a tudi tam mi niso prišle nikake misli.

Zazdelo se mi, kakor da so zgorele vse radosti mojih otroških let v moji hiši.

Polastila se me je želja umreti, in nagnil sem glavo nad pečino morja. In glej, tedaj je priplula mimo mene gosa v čolničku; mislil sem, da gledam mesec, ki se zrcali v vodi.

O če bi hotela, sezidal bi si nov dom v njenem srcu!

Slava pijanstvu.

Spisal Li-tai-pe:

Ni li življenja samo dolg sen?

Zakaj torej napor in bol?

Opijam se dan na dan. Ko se začnem majati, sedem na prag prve hiše in zadremam.

Ko se zopet prebudim, bloidi moj preplašen pogled naokoli.

V cvetnem grmu poje ptica.

„Kateri letni čas imamo?“

„Spomladni čas je, kadar sili ptico peti.“

Ne vem, kaka ginjenost me objema. Od vzdihov se mi dvigajo prsi.

Hitro si iznova napolnim čašo.

Iz polnega grla prepevam do vzhoda lune.

Ako pa umolknem, storim to samo zato, ker sem izgubil zavest.

dišče, in je tu toliko juristov, ne da tako lahko vrat zlomiti. — Kaj hočete!

Dr. Šusteršič je mislil drugi dan po mirnopskim shodu t. j. 12. novembra imeti tukaj v Novem mestu shod. Klican je bil tudi dr. Evangelist Krek. Šusteršič in škof generalni štab misli, naša prednja straža v Mirni peči je drugače obrnila. Vso korajžo je gosp. dr. Šusteršič v Mirni peči pustil, in 12. novembra že jutraj se je v najlepši megli odpeljal v Ljubljano. Po poti na mirnopski postaji je otožno gledal bojišče, na katerem je bil on z generalnim štabom ujet. Gosp. doktor, da si malo zopet vašo korajžo očrvstite, poskusite še kje na Dolenjskem nastopiti! Na primer v Beli cerkvi. Tukaj pa zaradi tega, ker ima Majzelj dobro vino. Istega boste pred nastopom par kozarcev spili, da vam ne bo precej srce v hlače palo, ko dolenjskega kmetovalca zagledate. V farovžih se toči Vencajzovo vino, in to ne dela korajže.

Danes se je več duhovnikov peljalo v Prečno v farovž. Mora jim huda presti. Kočija za kočijo. Naš proš bo, če pojde tako naprej, do novega leta oba para konj skrumpal po tej šuti. Usmilite se proštvih konj!

Z Rakoka, 15. novembra.

(Tihotapski zbor.) Pred malo časom čistil se je v „Slovencu“ slavnoznani tihotapski kandidat dr. Nace Žitnik, češ, da ni res, da je lazil ob trdni noči po hišah vipavske okolice, in da sploh ni prirejal ob tacem času shodov. Evo novega dokaza, da tako dela: 4. t. m. v mraku hodil je po Rakoku tamošnji gozdni varuh ter vabil ljudi na izvanredno sejo, koja se ima vršiti po večerji, v občinski pisarni. Prav nič nas ni presenetilo, ko smo zagledali dr. Naceta Netopirja in Toneta Boksarja, in tudi pričakovali nismo iz njunih ust pametnih besed, kojih sta sploh nezmogočna. Z obljubami, da odpravita popolnoma davke, nadalje da bode tekkel takoj vodovod, če Vas volimo za državni zbor, preljudi Nacek se ne prikupite ljudstvu tega okraja. Svoječasno podali smo Vam, kar Vam gre, a danes pa rečemo odločno; ne begajte več Rakovcev s tako praznim besedičenjem, in svetujemo Vam le, preljudi Nacek, da se posvetite, za par let, odločno le dobri jedi in pijači, in da obrnete skrb le na svoje maziljeno telesce. — Duhoven pa brez trebuha! To ne gre. Vaša sedanja dolga in suha postava nam ne imponira. „Spegajte“ se le nad Tončkom boksarjem iz Cerknice, ta dela bolj politično — kuharica Jerca ne zabi nanj, in ker je tudi zelo usmiljenega srca, ga prav dobro „futra“, Tonček postal je v zadnjem času prav „fletno“ okrogel, in naredi brezdvomno pri vsaki tercijski najboljši utis. Tedaj ta pot za Vas najboljša pot!

Nacek in Tonček imela sta večer pre-malo materiala za državni zbor, usilila sta se še v občinske volitve, koje so se vršile 9. in 10. t. m., in tako tudi povzročila, da so se one vršile na prav sleparski način, in da sta tudi zanesla s hinavskim govorjenjem prav nepotreben prepir v družine Rakovske okolice. Vera peša! seveda! Izid

Mladi pesnik misli na svojo drago, ki prebiva na nasprotni obali.

Spisal Sao-nan.

Luna prihaja k srcu nočnega neba in počasi se spušča k počitku.

Preko lahno vznemirjenega jezera pihlja vetrič, pihlja sem, pihlja tja in poljublja srečno vodo.

O, kako čist akord nastane, kadar se združi to, kar je ustvarjeno, da se združi!

A kar je ustvarjeno, da se združi drugo z drugim, to se najde redkokdaj.

Štorklja.

Spisal Sen-tue-tsi.

Ah, bedni meščani velike domovine Sredine! Kot žrtve notranje vojske ste padli, in srce mi blede od boli, ko pomislim na vašo bedo.

V svobodi rojeni — ste sužnji. Kazen vas preganja, dasi niste zakrivali nikdar ničesar.

Kdaj pride dan vaše rešitve? Iz katerega plemena bode izšel mož, ki ga je izbralo nebo, da vas dovede iz bede v svobodo?

Iz belih oblakov je priletela štorklja, a težko je reči, na katero hišo bode sedla.

občinskih volitev bil je ugoden za nje, a za danes pridržimo si besedo, koja ob času, ko vdobimo rešitev od višje oblasti, v svet podamo. Omenimo le toliko, agitiralo se je s klerikalne strani, skrito, hinavsko, da prav nevarno. Neki maziljenec vplivati je hotel kmeta stan: če ne greste volit za našo stranko, ne bodem pustil vašega otroka k sv. obhajilu. Vzlic temu gledamo brez skrbi na priprave klerikalcev za državno-zborako volitev, in smo prepričani, da bomo vselega srca klicali: Zmaga je našo, živio naš poslanec Božič.

Iz Kozjega, 15. novembra.

V nedeljo, dne 11. t. m. vršila sta se tu dva volilna shoda. Jednega je priredilo „katoliško politično društvo“ Pilištajnsko, drugega pa seveda katoliški kozjanski narodnjaki. K prvemu je prišlo petnajst duhovnikov, kakih 20 cerkvenih ključarjev in mežnarjev, tisti trije župani, za katere je župnik Tomažič odposlal brzojavke katoliškemu shodu, dalje cela vrsta Tomažičevih faranov-novolilcev in nebroj — žensk in otrok. Ta zmešana družba je seveda „sklenila“ kandidatura Žičkarjevo, to se pravi, le udje društva so sklepali; neudje pa pri zborovanju političnega društva nimajo nič iskati in sklepati. Udov političnega društva pa je jedva bilo 15. Škoda, da ni bilo političnega komisarja poleg, potem bi ostal Tomažič jedini govornik. Sklican namreč shod ni bil kot volilni shod, nego kot redno letno zborovanje političnega društva. A Tomažič je že vajen, vse storiti le tako „bolj po domače“.

Čisto drugačen pomen ima Hribarjev shod. Tu je bilo zbrano posvetno razumništvo Kozjansko, občinski zastop kozjanski ter najveljavnejši volilci iz okolice. Otrok in žensk nam ni bilo treba. Hribar je v daljšem, povsem stvarnem govoru (brez zabavljic) razvil svoj program, in je bila njegova kandidatura z navdušenjem sprejeta. Posebno je ugajalo zborovalcem, da se je kandidat tako temeljito baval s kmetiskimi zadevami, in da se je zborovalcem dala prilika, na kandidata staviti vprašanja in mu razne težnje razložiti, na kar je Hribar vse na občno zadovoljstvo pojasnil. Tega pri Tomažičevem shodu ni bilo. Tu se je samo udrihalo po liberalcih (glej včerajšnjega „Slovenca“) in niso se razpravljale kmetake zadeve, nego duhovniški interesi. Premlevale so se stare fraze kakor: vera je v nevarnosti, „kdor je proti duhovniku, je proti veri“, „hudičevi namestniki“ itd. Govorniki niso govorili za kmete, ampak za sebe in za duhovski stan. Zadovoljnost zborovalcev tega shoda je tedaj tudi bila prav mala. Večina se je razšla v druge gostilne in tu izjavila, da je za — Hribarja. O tisti sijajnosti, katero „Slovenec“ pripisuje Tomažičevemu shodu, nismo prav nič opazili, vse je bilo preveč — narejeno. Ljudje niso niti imeli časa, resolucijam pritrditi ali ugovarjati. Pritrjevati jim je imel nalogo Tomažičev pisar, pardon, tajnik Vončina, in ko hitro je ta zakričal svoj „živio“, se je prešlo na drugo točko. Pač pa so se zato ljudje tembolj smejali, posebno kaplan Lovrenko, o katerem so ženske, ko je svojo filipiko čital, pravile: „Če bi le kaplan tudi znal tako pridigovati, kakor zna brati“.

Dopisnik „Slovenca“ pravi, da je bilo na shodu 200 ljudi. Mož je bil, ko jih je štel, gotovo „skrivnostno sladko ginjen“ in je „doppelt“ videl.

Toliko v varstvo resnice!

V obče je mnenje vseh volilcev to, da sodi za V. kurijo najbolj Hribar, Žičkar pa naj kandidira v IV. kuriji namesto viteza Berkasa, katerega nikdo ne pozna, in kateri tudi svojih volilcev ne pozna. Temu mnenju so po končanih shodih razni volilci obeh strank tudi pritrdili in objavili v „Slov. Narodu“ in „Slovencu“ v tem smislu brzojavne izjave. S tem pa ni rečeno, da bi bilo v IV. kuriji prostora za najnovejšega kandidata, dunajskega Puklna. Ne Berkasa, ne Puklna. To je pošten kompromis. Ako tega ne sprejme duhovniška stranka, ako se postavi na justament-stališče, da bodi Žičkar voljen v V. kuriji, Hribar pa nikjer, potem se bo na Štajerskem začel boj, da bo strah. Predno duhovniki s svojo svojeglavnostjo pritirajo nasprotstvo do vrhunca in do — eksplozije, naj dobro premislijo in prevdarijo, da na Štajerskem bivajo med steklenimi stenami. Zatorej: caveat consules, dokler je še čas!

Iz ljutomerske okolice, 12. nov.

Kakor Angleži v Afriki z Buri, ima tudi „Slov. Gospodar“ smolo z državno-zborakimi volitvami. Zlasti volitev v splošnem volilnem razredu mu leži na srcu, da prodre v njem s svojim kandidatom. Na vse pretege roti in zabičuje kmetom, obrtnikom in delavcem, naj volijo volilne može, ki so njegovega kalibra, kateri bi potem zopet volili „najdelavnejšega“ poslanca Žičkarja v državni zbor, kjer bi neustrašeno branil koristi sv. vere! — Nam se to vsiljevanje, to brezprimerno hvalisanje dosedanjega poslanca Žičkarja in pa tisti pikri, da ne rečem sirovi članki v „Slov. Gospodarju“ proti Hribarju naravnost gabiyo. Tudi mi spoštujemo g. Žičkarjevo osebo, v njegove zasluge za naš ljutomerski okraj ne verjamemo celo nič; kakor tudi Žičkar sam ne. — Da pa ljudstvo kvalifikuje svoje zastopnike po njih zaslugah, to pa je stara reč, in Žičkar ter „Slov. Gospodar“ se naj ne čudita, da se tukajšnje ljudstvo za nju celo nič ne ogreva. Samo zaradi sv. vere nam pa tudi ne kaže Žičkarja voliti; naš svitli cesar je jako ugleden in pobožen kristjan, kar je tudi že „Slov. Gospodar“ mnogo-krat povdarjal, toraj gotovo svoji vladi ne bo pustil nikdar sv. vere zatirati. Sploh pa državni zbor ni mesto za versko propagando; sv. vero naj branijo škofi, kardinali, papež in drugi taki cerkveni dostojanstveniki, ne pa slovenski spodnještajerski poslanci, ki še nam niti dvojezičnih poštinih pečatnikov niso mogli doseči. —

Sv. vere nam Slovincem itak nikdo ne jemlje, le ljubo še je to našim nasprotnikom, da smo verni, lašji nas skubijo! — Pač pa nam je treba druga v sedanjem času, ko tako neusmiljeno boben poje smrtno pesem našim ognjiščam. Tisto vedno trobentanje o štedljivosti in potrpežljivo zaupati na božjo pomoč, — ni za nič! Treba je jedrnate državne preosnovi, ne kmet ne obrtnik še manj pa delavec, si ne morejo pomagati sami, država pa je za nas slepa. Zato pa trebamo energičnih poslancev, ki bode naravnost brez strahu, da se komu zamerijo vladi povedali kar nji gre. Duhovnik pa tega ne sme, ker je pod uplivom kmečkega pokneženca, ki hlepi po zlatih križcih. Pa tudi duhovnik ne pozna potreb ne obrtnika, ne kmeta kamo li trpina delavca. On je bogoslovec, njemu da ljubi Bog kruha, a mi drugi si ga moramo s krvavimi žulji pripraviti.

Hribar pa je mož, kar ima, ima iz lastne pesti pridobil si je imovino in ugled s pošteno delavnostjo in z vstrajno voljo. On ve, kaj je siromak, kaj obrtnik in kaj je kmet! Zato pa ga bomo enoglasno vsi volili za našega poslanca, razen kakega utihotapljenega popa. Žičkar pa kot poštenjak, naj svojo kandidaturo umakne, sicer bo v ljutomerskem okraju doživel neprijetno presenečenje. Tudi „Slov. Gospodar“ naj ne laže o ljutomerskem zapnem shodu to vemo mi bolje, kako se je volilo in kdo je bil voljen! Živio naš kandidat V. skupine Hribar!

Volilno gibanje na Goriškem.

Naša stranka gre od zmage do zmage. V Rihenbergu je zmagala včeraj sijajno i v kmetaskih občinah s 5 volilnimi možmi. Jednako je zmagala včeraj sijajno v županiji Ljubušnje z vsemi sedmimi volilnimi možmi. Ker je sijajno zmagala i v Črnicah, se je pripetil klerikalnim korifejam: vitezu dr. Gregorčiču, prof. Berbuču in vsim Pavlicam maler, da so vsi propadli v svojih rodnih občinah. — Jednako je zmaga naša v Dražnici pod Krnom, kjer vlada znani ultramontanec kurat Kalin. Že v prvih štirih dneh je pridobila naša stranka štirinajst doslej klerikalnih glasov. — „Sloga“ je imela včeraj občni zbor; izključeni so vsi naprednjaki. Kandiduje viteza Gregorčiča za V. kurijo, za kmetске občine pa deželnosodnega svetnika M. Ruterja, ki je bil vedno liberalen mož.

V Ljubljani, 16. novembra

Milan in Aleksander.

Šele nedavno smo po beligrajskih listih poročali, da ni resnica, da se hoče Aleksander zopet sprijazniti s svojim očetom. „Neues Wiener Tagblatt“ pa je prinesel vest, da se sprava med očetom in sinom izvrši vzlic vsem dementijem vendarle, in sicer pod jako čudnimi pogoji.

Kralj Aleksander se zaveže, da pridobi skupščino za to, da se Milanu dosedanja apanaža letnih 300.000 frankov zviša na — pol miliona frankov! Aleksander se zaveže, da dovoli Milanu vrniti se v Beligrad, kakor hitro se izpremené razmere. Kralj Milan se zaveže, da zapusti Avstro Ogrsko ter se naseli v Italiji. Milan pa dovoli kralju in kraljici, da smeta v Nišu prebivati v njegovi palači. Sedaj je baje le od skupščine odvisno, da potrdi pogodbo, katero sta sklenila oče in sin.

Francoski klerikalci.

Z izrečnim dovoljenjem papeža nabira sedaj po Francoskem neki markí de W. rekrute za armado, ki naj „brani katoliško vero in uniči vse njene sovražnike“. Prva „stotnija“ se je v Parizu že formulirala ter ima svoje vaje v neki hiši Rue du Bac. Nove te papeške čete imajo posebno uniformo, ki je slična stari avstrijski; „vojaki“ nosijo malteški križ in meč! Ti „vojaki“ se morajo zavezati, da bodo delali za „povrnitev socialne vlade Odrešenika, in da bodo ščitili vero“. Pripravljeni naj bodo na trenotek, ko bo treba potegniti meč, dotlej pa naj v besedi in tisku pobijajo zakone, ki so sovražni svobodi cerkve. To je najnovejša otročarija francoskih klerikalcev. Dokler se igrajo pod streho papeške vojake, jih pusti vlada na miru, potem pa napravi tudi tej pustolovščini hiter konec. Toda ti Kristovski vojščaki se baje vedó že danes jako bojevito in se kažejo, kakor bi jedva čakali hipa, ko zavihne svoj bridki katoliški meč nad neverskimi glavami. No francoska državna policija opazuje doslej še od daleč vse to smešno junakovanje. Klerikalci so si ustanovili nov velik list „Office catholique“, ki se razširi za najnižjo naročnino nedvomno po vsej Franciji. Dokler je Waldeck-Rousseau ministrski predsednik, pa klerikalci gotovo ne dospó do velikega vpliva.

Korupcija na Nemškem.

Da se dela vladna politika na Nemškem s podkupovanjem listov in poslan- cev, to razkrijeje je za velikomški kabinet hud moralichen udarec. A da je korupcija doma tudi na najvišjih mestih berlinske policije, to je za Nemčijo nova blamaža. Sedaj pa poroča berlinska „Post“, da so tudi instituti privatnih policistov skrajno korumpirani. Ti instituti kot nekaki zaščitniki javne morale delajo dobičke s tem, da na zahtevo omoženih žensk ali oženjenih moških sami provzročajo in uprizarjajo prešestva, da se morajo potem zakoni sodnijsko ločiti. Tem zavodom je torej geslo „sus“ ne „jus“. Za denar oskrbé ti policijski zavodi vse: prešestvo, razdor v družinah, uničenje eksistenc i. dr. vse po naročilu točno in solidno. Ako je potrebna reorganizacije kriminalna policija, je te še mnogo potrebnejše tajno in privatno policijsko, ki prisluškuje pri vratih in dela nesreče povsod, kakor bi ne bilo ne pravice, ne zakonov in nobene odgovornosti.

Vojna v Južni Afriki.

Z južnoafričanskega boja je došlo zopet mnogo vesti. Nekaj tednov krožijo burski oddelki, ki štejejo okoli 500 mož, južnozahodno Bloemfonteina ob Kaalspruitu. Vodi jih poveljnik Brand, sin prejšnjega predsednika republike Oranje. Baje nameravajo marširati proti Vaalu. Iz Warrentona (severno Kimberleya) poročajo, da je 56 Burov napadlo na poti v Kristijanijo angleški transport z dvema vozoma in 18 vojaki. Vozova so jim vzeli ter ranili častnika in več mož. Tudi pri Schoonplaats farmi so Buri. Iz Kimberleya javljajo, da je v okolici mnogo burskih čet. 12. t. m. so napadli angleške straže pri mostu v Witteputu, a so bili odbiti. Delarey stoji severnozahodno Rustenburgu. Tudi pri mestu Philippolis so bili 3. t. m. majhni boji. Blizu Vryburga so Buri ujeli oddetek novoformiranih policijskih čet. Oddetek pa so pozneje Angleži rešili, a Buri so jim postrelili 60 konj in tri može. Iz Londona poročajo, da bo prihodnji mesec zahtevala vlada nov kredit za vojne svrhe in sicer v znesku 12 milijonov funtov šterlingov. Opozicija bo gotovo energično, a seveda brezuspešno ugovarjala, ter grajala način ugovaranja v Južni Afriki. Zakladni kancelar Hicks-Beach je imel v Bristolu govor, v katerem je dejal, da bo vlada svojo sedanjno politiko nadaljevala. Davki pa se ne bodo znižali. Kancelar upa, da se bo z novim kreditom dovoljeni denar porabil že za stroške po končani vojni. Krüger dospe

v Marseille v torek ter ostane ondi samo en dan; nato odpotuje v Pariz. Pripravljajo se velike slavnosti v raznih francoskih in belgijskih mestih.

Pozor!

Pazite na legitimacije, da vam jih duhovniki in drugi klerikalni agitatorji ne pouzmajo.

Pazite na glasovnice, da vam jih nasprotniki ne popišejo.

Poučujte ljudstvo, naj klerikalcem ne da glasovnic in legitimacij v roke.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. novembra.

— **Državnozbornske volitve.** Deželna vlada je dogovorno z deželnim odborom odredila, da voli vas Podlož v občini Stari trg pri Rakeku.

— **Shod v Ormožu.** Sinoči, ko je bil naš list že izdan, smo dobili naslednjo brzojavko iz Ormoža: Dr. Ploj ob veliki udeležbi razvijal tukaj svoj program in bil enoglasno proglašen poslancem za državni zbor v kmetski skupini.

— **Jedno in isto.** Kdor še ni vedel, zakaj naši gospodje nunci bolj ljubijo kuharice nego kuharje, naj vpraša g. župnika Gregoriča pri Sv. treh kraljih. Ko je bil zadnji shod klavernega mož-besede Žitnika pri omenjenih treh svetnikih razgnan vsled divjanja in besnenja ondotnega veleolikanega dušnega pastirja, sta kar dve kuharici zmagoslavno gledali iz župnišča na odhajajoče narodnjake. Jednemu odhajajočih pa vest ali zavist ni dala miru, da ne bi bil zapil: „Ta gospod imajo pa kar dve kuharici! Živio, kuharice!“ Ali ta jo je naletel. Gospod župnik so bili vsled te ovacije tako gnjeni, da so kar pozabili, da niso sami z onim gospodom, ampak sredi svojih ne več poslušnih ovac, in so na vse grlo kriče odgovorili krilate besede: „Vi imate pa k...e!“ In naše verno ljudstvo naj bo še vedno pod komando teh ženic, ki po svojem poklicu spadajo vse kam drugam.

— **Na katoliški podlagi.** Piše se nam: Lepe reči se slišijo o nedolžnih mladencih Marijine družbe v Stari Loki. To je res lepa družba, in njen vodja kakor tudi škof Bonaventura sta je lahko vesela. Marijo sedem žalosti slikajo s solzami. Ko bi pa videla, kakšni so devičarji v Stari Loki, bi prebila toliko solza, da bi se lahko vsa Marijina družba s škofom vred v njih kopala. Starološki devičarji preobračajo po gostilnah mize in stole ter namerjajo na druge goste nože. Tudi se je zgodilo, da so nekateri na cesti človeka napadli za par mesenih klobas. In ti napadalci nosijo blagoslovljene svetinje! Hvala Bogu, da se je v Stari Loki ustanovilo gasilno društvo, morda se bodo devičarji tam odvadili tistih slabih manir, ki se jih niso odvadili v Marijini družbi.

— **Volilo.** Po umrlem trgovcu gosp. Antonu Schuster je dobila tukajšnja Elizabetna otroška bolnica 100 K.

— **Slovensko gledališče.** Danes se poje drugič priljubljena opera „Trubadur“, s katero je bilo občinstvo zadnjič zadovoljno, ker je večkrat solistom izražalo svoje priznanje. — V nedeljo, dne 18. t. m. bodeta v deželnem gledališču dve predstavi in sicer se bo igrala popoldne ob pol 3. uri pri ljudski predstavi ob nižanih cenah Anzenbergerjeva ljudska igra „Četrta božja zapoved“, ki je pri prvi letošnji predstavi tako globok in pretresujoč utis na občinstvo napravila. Zvečer ob pol 8. uri je operna predstava, pri kateri se poje petičkrat v sezoni hrvatska narodna opera Zajčev „Nikola Šubić-Zrinjski“, koje veliki uspeh na slovenskem odru je neovrgljiv. Zanimiva bo ta predstava tudi radi tega, ker bo po odhodu prejšnjega basista Löttscha prvokrat basovska uloga Sultana Sulejmana v boljših rokah, to je v rokah gosp. Cecila Vašičeka. — V torek, 20. t. m. pa je predstava klasične igre „Marija Stuart“ pri kateri bo igrala naslovno ulogo gđ. Kristina Rückova. — Intendanca dramatičnega društva izjavlja, da poje ulogo Manrica pri letošnjih reprizah „Trubadurja“ g. Olszewski z izrecnim dovoljenjem intendance v poljskem jeziku, ker ga je že nad 40krat poljski pel, in bi preštudiranje te vloge moglo nadaljni repertoar zadrževati, in ker smatra intendanca dramatičnega društva za važnejše,

da se tako velike vloge, kakršne so „Tannhäuser“ — Herman v „Pikovi dami“ in „Lohengrin“ pojo v korektni slovenščini. Te vloge se je pa omenjeni gospod do sedaj po naročilu intendance učil slovenski.

— **Zabavni večer „Ruskega kruška“** se je vršil sinoči v mali dvorani „Narodnega doma“. Zbralo se je dokaj členov in gostov. Meščanska godba je, kakor vedno, igrala jako precizno, fino in marljivo. Vodil jo je g. kapelnik H. Benišek. Razen godbe je bilo na vspeh tudi petje, katero je oskrbel naš velesimpatični operni tenorist gosp. Orželski. Spremljal ga je gosp. Cinner. Godbi in pevcu so poslušalci pridno ploskali. Večera sta se udeležila tudi dva gosta iz Petrograda.

— **Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj** bode zborovalo dne 19. nov. t. l. ob 2. uri popoldne v Cerkljah s sledečim vspehom: 1. Nagovor predsednika. 2. Hospitacija v I. razredu. Računstvo v števil. krogu 20—30. (Gospdč. Iv. Bohinc, Cerklje) 3. Petje. 4. Pravice učitelja. (Gosp. Fr. Luznar, Primskova.) 5. Predlogi in nasveti.

— **Akademično tehnično društvo „Triglav“** v Gradcu ima III. redno redno občno zborovanje dne 17. novembra ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim vspehom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva „Slovenija“. 3. Poročilo odbora. 4. Proračun. 5. Poročilo revizorjev. 6. Poročilo klubov. 7. Nadomestna volitev v častni sod. 8. Slučajnosti.

— **Posojilnica na Slapu pri Vipavi** imela je v prvi polovici meseca novembra t. l. 76587 K 97 vin. prometa. Hranilnih vlog je bilo vloženi 29817 K 16 vin., dvignjenih pa 18678 K 12 vin. Posojil se je izplačalo 13.865 K, vrnilo pa 7.895 K 69 vin. — Da ta posojilnica tako vro napreduje, je največ zasluga narodno napredne stranke.

— **Pevsko društvo „Velesila“** v Šklednju priredi v nedeljo, dne 18. nov. ob 4. uri popoldne v novi dvorani gospoda M. Sancin p. d. Oraš veliko veselico s plesom. Ustopnina k veselici za osebo 60 stot. (30 novč.), otroci pod 12 letom plačajo 30 stot. (15 novč.) Sedeži 20 stot. (10 novč.) — K plesu: moški 1 krono, ženske 80 stot. (40 novč.) Ples traja do 2. ure popoldne.

— **Meščanska godba** priredi v nedeljo, 18. t. m. koncert v areni narodnega doma od 3. do 7. ure popoldne. Vstopnina za osebo 25 kr. Na ta koncert opozarjamo zlasti rodoljube, ki pridejo z dežele k večerni operni predstavi!

— **Mestna kopelj.** Od 4. do 10. novembra oddalo se je v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 420 kopelij in sicer za moške 369 (pršnih 240, kadnih 129) za ženske pa 51 (pršnih 16, kadnih 35.)

— **Prijeta tatica.** Danes dopoldne je trgovčeva žena Ana Schneiderjeva na Dunajski cesti opazila, da ji je nekdo ukradel zlato zapestnico, zlato iglo, zlat prstan in 10 kron denarja. Sum se je obrnil proti njeni bivši služkinji, Jerici Vidmarjevi, katera je bila že pred 14 dnevi izstopila iz službe. Slučaj je hotel, da je ravno takrat, ko je prišla g. Ana Schneiderjeva na Dunajsko cesto iskat policijskega stražnika, da bi tatvino naznanila, prišel mimo policijski detektiv Lovro Demšar. Ta se je takoj podal iskat Jerico Vidmarjevo in jo je res tudi takoj našel v Novotnyjevi posredovalnici za službe ter jo aretirati. Aretovalnica je priznala tatvino in povedala, da je ukradene reči prodala pri zlatarjih T. in W. Jerica Vidmarjeva je šla sedaj na Žabjek v službo.

— **Na Golovec** sta zbežala včeraj popoldne dva fanta, ko sta zagledala policaja priti proti njima, idočima z dolnjškega kolodvora. Policaj jo je udaril za njima in je jednega fanta ujel, drugi pa je ušel. Fanta sta neki hotela pobegniti v Ameriko, in ko sta zagledala ljubljanskega policaja, sta se ga tako ustrašila, da sta raje pobegnili na Golovec.

— **Čez šest let** so prijeli včeraj na Radeckega cesti Jakoba Terškana, delavca iz Češence, katerega deželno sodišče zasleduje zaradi hudodelstva tatvine. Bil je sedaj šest let na Nemškem, in se je šele pred dnevi vrnil v domovino.

— **Dva čolna** sta ponoči priplavala po Ljubljani. Ustavili so ju pri zgradbi Cesar Franco-Jožefovega mostu.

— **Tatvina.** Predovičevemu hlapcu Al. Sinkovcu na Ambroževem trgu je neznan

tat ukradel obleko, vredno okoli 30 kron, dva zlata prstana in denarnico s 3 kronami, hlapcu Karolu Golobu pa je bila ukradena konjaka odeja.

— **Hilsner obsojen na smrt.** Žid Leopold Hilsner je stal v Piseku že drugič pred porotnim sodiščem radi umora Neže Hruža. Pri drugi obravnavi pa je bil obtožen tudi umora ali sokrivde umora Marije Klima. Obe dekleti sta bili s Hilsnerjem znani in obe sta bili umorjeni na enak način, obe pa so našli tudi sledeči, na trebuhu ležeči in pokriti s smeretjem. Iz tega je državno pravdnštvo sklepalo, da je bil pri obeh dekletih isti morilec — Hilsner. Ta pa je tajil vse. Porotniki so po dovršeni obravnavi morali odgovoriti na četrto vprašanje: Ali je Leopold Hilsner kriv, da je zavrtno umoril Nežo Hruža? — Ali je Hilsner kriv, da je sodeloval pri nameranem in izvršenem umoru Marije Klima? Ali je Hilsner kriv, da je z lažnjivimi ovadbami obrekoval Jozuvo Erbmana in Salamona Wassermanna? Ali je Hilsner kriv, da je pomagal umoriti Nežo Hruža? Porotniki so odgovorili na prvo vprašanje: ne, na ostala tri vprašanja pa: da. Vsled tega je bil obtoženec obsojen še drugič na smrt na vislicah. Poslušalci so sprejeli obsodbo z veseljem ploskanjem ter so prirajali odvetniku dr. Baxi, zastopniku družine Hruža, velike ovacije. Zagovornika Hilsnerja, dr. Aurednička pa so morali ščititi orožniki. Pripetilo se je več izgredov proti Židom.

— **Roparski umor.** Iz Budimpešte poročajo, da so v torek blizu Körmenta našli živinske mešetarji kupčevalca z živino Simona Herscha ter ga hoteli oropati. Hersch se je vozil s svojim voznikom s semnja, kjer je prodal več glav živine in skupil okoli 10.000 kron. Ves denar pa je Hersch pustil v Körmentu in vzel seboj le nekaj kron. To je roparje, ki so kupčevalca in voznika najprej le obstrelili, tako ujezilo, da so Herscha pobili s sekuro in potem pobegnili. Voznik se je delal mrtvega, dasi je bil samo ranjen. Njega so pustili zato pri miru. Voznik pa je potem povedal, da so bili roparski morilci ravno tisti mešetarji in priganjači, ki so bili preko dne v službi Herscha.

— **Peticija proti antisemitizmu.** Iz Bruslja poročajo, da se je sestavila v Belgiji neka prošnja do papeža, naj „obsedi antisemitizem in pravljico o ritualnem umoru“. Prošnja ima že več tisoč podpisov.

— **Kakor Huni** se vedejo nemški vojaki v vojni na Kitajskem, in pisma, katera so objavili razni listi, vzbujajo povsod ogorčenje nad nečuvstvo neusmiljenostjo Nemcev. Vojaki popisujejo svojim sorodnikom ali prijateljem grozne svoje čine z neko neverjetno odkritosrčnostjo, ki mora navdati z gnusom vsakega omikanca. Nemški cesar je prepovedal listom objavljati taka pisma in odredil preiskavo, ki naj dožene, kdo so tisti vojaki, ki take zločine — popisujejo.

— **Radi ročke za kavo ločitev zakonca.** V Newyorku sta se sodnijsko ločila zakonca Knapp, ki imata skoraj oba že 80 let, in ki sta živela 40 let v najsrečnejšem zakonu. V Picketownu imata posestvo. Neki sorodnik jima je podaril novo moderno ročko (kangljjo) za kavo. Mož je hotel ostati pri stari ročki, žena pa pri novi. Vsled tega sta se neprestano prepirala, se začela sovražiti in se končno sodnijsko ločila. Žena je vzela seboj novo ročko, mož pa je ostal sam s svojo staro.

Književnost.

— **„Stara Kranjska“.** Spomladi so izšli prvi trije zvezki tega prelepega zgodovinskega dela z velikimi originalnimi slikami domačih najznamenitejših starinskih stavb. Kritika je delo jako pohvalila ter ga priporočala vsakomur, ki ima smisla za kranjsko zgodovino. V kratkem izidejo zopet trije zvezki. Slike, katere je izvršil izdajatelj g. slikar Konrad Grefe v akvarelu, so prav raznovrstne, okusno urejene in velezanimive. Lepo to delo prav radi priporočamo.

— **Srgjan Tucić.** Zadnje poglavje. Zagreb 1900. Tisak Dioničke tiskare. Cena 1 K 50 v. Tudi slovenskemu čitajočemu občinstvu dobro znani in priljubljeni dramatik in novelist hrvatski S. Tucić je izdal novo lepo knjigo, veliko moderno novelo „Zadnje poglavje“. Kdor je čital

njegove črtice in novele v „Knjigi Života“ in kdor pozna njegovi drami „Popravek“ ter „Trhli dom“, ve, kako velik talent je Tucić. O tej njegovi najnovejši knjigi bomo pisali v kratkem kaj več v našem listu. Za danes knjigo le toplo priporočamo.

Telefonska in brzojavna poročila.

— **Hotederšica** 16. novembra. Na Črnem vrhu nad Idrijo je mnogobrojno obiskani volilni shod proglasil Ivana Božiča soglasno kandidatom za državni zbor. Klerikalna trdnjava je padla! Živel zavedni narodni volilci!

— **Praga** 16. novembra. „Narodni Listy“ javljajo v večernem svojem izdanju, da se je višji sodni predsednik Jansa vrnil z Dunaja, kjer je vsled terorizma sedanjega justičnega ministra podal svojo demisijo.

— **Praga** 16. novembra. V peti kuriji praške okolice bo na mesto dr. Engla kandidiral predsednik češke obrtne zveze Karbus. Dr. Engel, bo tudi če ne kandidira, izvoljen v Pragi (v Novem mestu) in če sprejme mandat, bo tudi izvoljen načelnikom češkega kluba.

— **Praga** 16. novembra. Po novih določilih more pri sodnih skušnjah tudi kak vseučiliški profesor kandidate izpraševati. Višje sodišče se je v tej zadevi obrnilo na pravno fakulteto češkega vseučilišča, in sicer z nemškimi dopisom, češ, da gre za notranje-uradno zadevo. Pravna fakulteta ni na ta dopis dala nobenega odgovora, ker je bil nemški pisan.

— **Budimpešta** 16. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je ministrski predsednik Szell odgovoril na interpelacijo glede uprave Bosne, rekši, da cesar mohamedanske deputacije zagradelji ni sprejel, ker so njene zahteve bile v nasprotju z veljavnimi državnimi uredbami v Bosni. Na interpelacijo glede bosanskih železnic je Szell odgovoril, da se o tej zadevi ne da razpravljati, dokler ne dojde zbornici vladna predloga. Szellu sta odgovarjala poslanca Pichler in Major.

— **Pariz** 16. novembra. Ker se nobeden tu mučeh se velikih knezov ruskih ne odpravlja v Petrograd, se sklepa iz tega, da carjeva bolezen ni nevarna.

— **Berolin** 16. novembra. Rusko poslaništvo je dobilo relativno ugodna poročila o carjevi bolezni. V nasprotju s tem so poročila iz Kodanja, ki tudi naznanjajo, da se carjeva mati vrne takoj v Petrograd.

— **London** 16. novembra. „Times“ poroča, da stoji združene države ameriške popolnoma na strani Kitajske in se zavzemajo za to, da se sklone mir za vsako ceno, kar drugim velevladim otežuje njih stališče.

Poslano.*

Gospod kritik slov. gledališča se je v svoji oceni prve letošnje predstave opere „Trubadur“ blagovolil izraziti jako černo, ker je baje bila po njegovem mnenju taka, da je — „ugledu naše opere kar škodila“. — Imenuje jo: — „nedovršeno, morda za kako manjše mesto dobro, a za Ljubljano slabo!“ — Temu njegovemu individualnemu naziranju nečem ugovarjati, po pri-slovici: „Chacun a son goût“.

Gospod kritik pa je tudi nekako pomilovaje omenil občinstva, češ, da bi ono — „ki se toliko zanima za opero, zaslužilo pač boljšega Trubadurja“. — Da ravno to občinstvo, ki je vendar poglaviti sodnik, ni bilo tako nezadovoljno, kakor g. kritik, temu dokaz so bili večkratni in neprisiljeni aplavzi, bodisi po končanih dejanjih, kakor tudi pri odprti sceni. Ko bi bil g. kritik vsaj to važno dejstvo omenil, četudi le mimogrede, bi bil čitatelj, ki ni sam navzoč pri predstavi takoj spoznal, da je isti večer pač gospod kritik moral biti jako slabe volje, nikakor pa ne občinstvo. Le tej njegovi slabi volji je pripisovati torej, da je popolnoma prezrl tudi odlikovanje, katero je občinstvo naklonilo gospodični Radkiewičevi.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Če predstava ni bila posebno glede orkestra na absolutni višini dovršenosti, je to pri naših znanih razmerah razumljivo. Nikakor pa ni bila taka, da bi bila upravičena uničujoča, in le blagajnici dram. društva skrajno škodljiva ocena g. kritika, katera pri dokazani vestnosti našega opernega oboja, posameznim našim umetniškim silam v nobenem oziru ne more škodovati, pač pa utegne vzbujati mnenje, da je omenjena predstava morda bila „pod vso kritiko!“ —

Da to ni niti približno resnično, potrjuje v imenu mnogih izmed aplavdujočega občinstva. Večleten obiskovalec.

Proti zobobolu in gnjilobi zob
izborbo deluje
antiseptična
Melusina ustna in zobna voda
utrjuje dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.
Zaloga vseh preizkušenih zdravil.
Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.
Jedina zaloga (10—46)
dež. lekarna M. Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Umrli so v Ljubljani:
Dne 14. novembra: Neža Močnik delavka, 27 let, Poljanska cesta št. 29, jetika.
Dne 15. novembra: Margareta pl. Koch, majorjeva vdova, 81 let, Hilserjeve ulice št. 10, krvavenje možgan.
V deželni bolnici:
Dne 12. novembra: Ana Žagar, uradnega sluge hči, 10 let, škrlatica.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 806 m. Srednji dnevni tlak 756.0 mm.
Nov. Čas opa- Stanje baro- Vetrovi Nebo Padavina
zovanja zovanja v mm. tura v 24 urah
15 9. zvečer 732.7 6.8 sl. jvzhod dež 12.2 mm
16 7. zjutraj 729.7 6.4 sr. vzsvz. oblačno
2. popol. 728.2 8.9 sl. svzhod oblačno
Srednja včerajšnja temperatura 7.3°, normale: 3.7°.

Dunajska borza
dne 16. novembra 1900.
Skupni državni dolg v notah 98.25
Skupni državni dolg v srebru 97.95
Avstrijska zlata renta 115.20
Avstrijska krona renta 4% 98.40
Ogrska zlata renta 4% 115.20
Ogrska krona renta 4% 90.35
Avstro-ogrsko bančno delnico 1892 —
Kreditne delnice 661 —
London vista 240.65
Nemški drž. bankovci na 100 mark 117.70
50 mark 23.51
20 bankov 19.20
Belgijski bankovci 90.75
G. kr. cekini 11.38

Otvoritev gostilne.
P. n. slav. občinstvu naznanjam, da **otvorim jutri v soboto, dne 17. t. m. svojo**
gostilno „pri znamenju“
na Sv. Petra cesti.
Zahvaljujoč se cenjenim gostom za obisk v prejšnji gostilni, se priporočam tudi za nadaljno naklonjenost.
Z odličnim spoštovanjem udani
(2371) **A. Milavc.**

Pristne ruske
1860
T. P. A. P. M.
C. ПЕТЕРБУРГ
Varstvena znamka.
Peterburške
galioše
(2289—4)
se dobivajo **po stalnih cenah** pri trdkah:
J. S. Benedikt, K. Karinger, H. Kenda, Ant. Krisper,
V. Petričič, K. Recknagel, Fr. Szantner, F. M. Schmitt.

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.
Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih
pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulant-
nejših pogojih. (1877—54)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Linca. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Böttger-ja podganska smrt
za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali, à 40 kr. in 60 kr. se dobiva samo (1393—19)
v deželni lekarni pri Mariji pomaga M. Leustek-a v Ljubljani.
Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo.
Schweinfurt 11. februarja 1899.
L. Kres, mlekarja.

Nikdar več v življenju!!
355 važnih komadov
za samo 3 K 60 h.
1 krasna pozlačena ura z lepo verižico, z jednoletno pisano garancijo, 6 finih žepnih robcev, belih ali barvastih, ovrtnica z orijentalnimi biseri, najlepši ženski nakit, 1 lep moški prstan z imitiranim zlahtnim kamenom, tudi za dame, 1 garnitura manjših in srajčnih gumbov iz double-zlata, vsi s patentnim zaklopom, 1 krasen smodkin nastavek z jantarem, 1 ff. žepni nož, 1 komad dišečega toaletnega mila, 1 usnjat portmoné, 1 toaletno zrcalo z etuijem, 1 par boutonov z imit. briljantom, prav dobro ponarejenim, 1 večna beležnica, 20 predmetov za dopisne potrebe in še 255 raznih stvari, neobhodno potrebnih v hiši, gratis.
Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna, velja le **3 K 60 h.**
Razpošilja proti povzetju nova krakovska razpošiljalna trdka (2373)
F. Windisch
Krakow No. B.K.
Za neugajajoče se vrne denar.

Vino cviček
nepokvarjeno, dolensko
se toči
v gostilni „Triglav“
Lesce, Gorenjsko. (2354—2)

IV. 139 95/13.

Oklic.
S privoljenjem c. kr. deželne sodnije v Ljubljani dovoljuje se prostovoljna, tabularni upnikom torej nekvarna, nadrobna po želji kupovalcev po parcelah ali skupinah parcel vršča se dražba **mla. Antona Gabrijelčič iz Brezja** lastnega posestva vlož. št. 131 kat. obč. Leše, obstoječega iz zidane hiše št. 5. v **Peračicah, sadnih vrto, travnikov in gozdov, ter se določa na teli mesta v Peračici št. 5.**
za dan 29. novembra 1900.
pričenski ob 9 uri dopoldne.
Izključna cena vsega posestva znaša 2864 K, pod katero se posestvo ne prodaja.
Pred ponudbo je položiti 10% vadij.
Sodnija si pridrži pravico prodaje v 8 dneh odobriti.
Nadrobni pogoji leže tucodno na upogled.

C. kr. okrajno sodišče v Radovljici, odd. I.
dne 10. novembra 1900.

Gostilna „pri novem svetu“
na Marije Terezije cesti
priporoča in toči sledeča pristna vina:
nov jeruzalemec, nov bizeljec, star bizeljec, staro rebuljo, črno istrijsko vino, ljutomercan in dolenski cviček
ter vedno sveže Koslerjevo carsko pivo.
Vsak teden
doma izdelane krvave, jetrne, rižove in mesene klobase.
Okusna gorka in mrzla jedila vsak čas na razpolago.
Postrežba vestna. Cene zmerne.
Za mnogobrojni obisk se priporoča
z odličnim spoštovanjem
(2297—1) **Valentin Mrak.**

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.
Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.
Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem zrebanjem.
Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.
Eskomt menjic najkulantneje.
Borzna naročila.